

[Sevelsted.]

lige saa store som i 1928—29, forekommer det mig, det vilde være ønskeligt, om Ministeren vilde begrunde lidt nærmere, end det er sket hidtil, hvad han bygger en saadan Formodning paa, thi der kan jo neppe være Tvivl om, at Kommunernes Hjælpekasseudgifter i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald i 1927 ikke kan være tilnærmelsesvis saa store i indeværende Aar, som de var i 1928—29, idet Arbejdsløsheden heldigvis ikke har været nær saa stor som i dette Aar.

Paa Grund af den, jeg tror godt, man kan sige efter danske Forhold ualmindelig haarde Vinter, vi havde i 1929, den haardeste vel, vi har haft i Mands Minde, hvor saa at sige alt udendørs Arbejde maatte gaa i Staa, kunde det ikke undgaas, at en Mængde Mennesker maatte blive arbejdsløse, og da Arbejdernes Ledere ikke har villet gaa i Brechen for Oprettelsen af Krisekasser, hvor Arbejderne under saadanne ekstraordinære Forhold kunde faa Hjælp, maatte Kommunernes Hjælpekasseudgifter selvfølgelig gaa betydelig op. I indeværende Aar har Vinteren derimod været en af de mildeste, vi har haft i mange Aar, en fuldstændig Modsætning til den forrige Vinter, og Arbejdsløsheden i 1929—30 har da heller ikke, hverken i Sommermaanederne eller i Vinterens Løb, været tilnærmelsesvis saa stor som i 1928—29. Der kan derfor neppe være Tvivl om, at Kommunernes Hjælpekasseudgifter i 1929—30 ikke kommer op paa de Beløb, de var oppe paa i 1928—29.

Den højtærede Socialministers Motivering i Forelæggelsestalen for Forslagets Berettigelse er jo netop den, at Kommunernes Hjælpekasseudgifter paa Grund af Arbejdsløsheden vil blive meget store i 1929—30, antagelig lige saa store som i 1928—29; men naar Arbejdsløsheden er gaet betydelig ned, og det er jo en Kendsgerning, takket være de bedre Erhvervsforhold, burde Resultatet i det mindste være, at Hjælpekasseudgifterne paa dette specielle Omraade ogsaa gik ned.

Venstre maa derfor for sit Vedkommende, inden vi kan tage endelig Stilling til Lovforslaget, forlange at faa at vide, hvor store Hjælpekasseudgifterne antagelig vil blive for 1929—30, og hvor stor en Del af dem man kan tillægge den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse; og da disse Oplysninger muligvis ikke kan tilvejebringes nu, maa man henstille, at Forslaget venter til Efteraaret, hvor disse Oplysninger saa kan være til Stede.

Naar Hjælpekasseudgifterne i de sidste Aar er svulmet saa stærkt op, som Tilfældet er, tror jeg ikke, at den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald i 1927 alene er Aarsagen dertil. Nej, den betydelige Stigning, der har fundet Sted, har sikkert flere Aarsager; det tror jeg, at selv den højtærede Socialminister vil erkende. Det er umiskendeligt, at der i Befolkningen er en stadig stigende Tendens til at søge Hjælpekassen i en økonomisk vanskelig Situation, og det er sikkert ogsaa rigtigt, at Hjælpekassens Bestyrelse i mangfoldige Tilfælde viser en voksende Tilbøjelighed til at give efter for Kravene og til at give rigeligt, og disse Tendenser har nedfældet sig i den Vækst af Hjælpekasseudgifterne, som den Tabel, der medfølger Lovforslaget, tydeligt udviser.

Nu møder Ministeren med et Forslag om at bevilge Kommunerne ekstraordinært 1 Mill. Kr. til deres Hjælpekasseudgifter for 1929—30; men Ministeren har endnu ikke givet Tinget nogen som helst Oplysning om, om han tænker sig at ville forhøje Hjælpekassernes ordinære Tilskud for 1929—30. Ifølge Loven af 29. April 1913 er det ordinære Tilskud 250 000 Kr. om Aaret, men i hvert Finansaar siden 1923—24 er det blevet forhøjet til 750 000 Kr., undtagen i Finansaaret 1928—29, da man gik op til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Ogsaa Oplysning om dette Spørgsmaal kunde vi i Venstre ønske, inden vi tager endelig Stilling til dette Forslag, for dersom det er Ministerens Mening, at det ordinære Tilskud, der som nævnt ifølge Loven af 1913 er 250 000 Kr. om Aaret, skal blive staaende ved dette Beløb for 1929—30, vil Venstre maaske se mere velvilligt paa Lovforslaget, end vi ellers vilde være i Stand til.

Vi maa altsaa ønske, at Ministeren vil give Tinget Oplysning om sine Hensigter i saa Henseende, for dersom det er Meningen, at vi, naar dette Forslag eventuelt er vedtaget, kan vente Forslag fra Ministeren om, at det ordinære Tilskud skal sættes op, til 750 000 Kr. eller maaske til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som det var i 1928, saa maa Ministeren undskylde, at vi ser lidt mere betænkeligt paa det Forslag, som nu er forelagt.

I det Udvalg, der nedsattes angaaende det Forslag, som den højtærede Minister fremsatte her i Tinget den 11. Oktober forrige Aar om at forhøje Statens ordinære Tilskud til Kommunernes Hjælpekasseudgifter i 1928—29 fra 250 000 til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., har der af Venstres Udvalgsmedlemmer været stillet Krav om at faa tilvejebragt for-